

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobkyně: O.S.**, st. př., na území ČR hlášena k pobytu P., zastoupena: Mgr. et. Mgr. Markem Čechovským Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti **žalovanému: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, Nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.08.2013, č.j. MV-89054-8/SO-sen-2013,

t a k t o :

I . Žaloba se zamítá

I I . Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky (dále též prvoinstanční správní orgán nebo Ministerstvo vnitra) ze dne 20.03.2013 č.j. OAM-41022-28/DP-2011, jímž nebylo prodlouženo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast právnické osobě na území České republiky podle § 44a odst.3 ve spojení s § 35 odst.3 a § 37 odst.2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst.1 písm. a) zákona č. 326/1999Sb., o pobytu cizinců (dále jen zákon o pobytu cizinců), a prvoinstanční správní rozhodnutí potvrzeno.

Žalobkyně v *prvním žalobním bodu* tvrdila, že jí žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání (dále jen žádost) byla zamítnuta podle § 56 odst.1 písm. a) zákona o pobytu cizinců z toho důvodu, že ani ve lhůtě jí určené nepředložila správním orgánem požadované dokumenty, tj. potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení (dále též PSSZ), že společnost ARTOUR 2000 s.r.o. nemá nedoplatky na pojistném na sociálním zabezpečení a na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

s odkazem na výzvu ze dne 16.05.2013. K tomu namítala, že jí k doložení požadovaného dokumentu nebyla kvalifikovaným způsobem určena lhůta, protože byla zkrácena na svých právech. Poukázala na ustanovení § 45 odst.2 zákona č. 500/2004Sb., správní řád (dále jen správní řád) a § 39 odst.1 téhož zákona. Uvedla, že pokud správní orgán vyzve k odstranění vad a lhůtu ke zjednání nápravy určí pouze prostřednictvím výzvy, která nemá charakter usnesení, tak se jedná o zjevnou nezákonnost řízení, jelikož tato protiprávnost v konečném důsledku znamená, že účastníkovi nebyla dána žádná lhůta k odstranění vady, neboť se k určení lhůty nekvalifikovaným způsobem nepřihlíží. Na uvedeném nic nemění ani skutečnost, že byla žalobkyně vyzvána k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, jak v nalézacím tak i v odvolacím řízení, neboť je zřejmé, že tímto způsobem nejde předmětnou vadu zhojit. Podle žalobkyně je z dikce ustanovení § 39 odst. 1 a konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (dále též NSS) nepochybné, že může být určena přiměřená lhůta pouze prostřednictvím usnesení.

Ve druhém žalobním bodu namítala zmatečnost řízení, neboť řízení bylo nejprve dne 13.04.2012 přerušeno na dobu uvedenou ve výzvě z téhož dne, přičemž v rámci přerušného řízení, tj. v době, kdy se v řízení nekonají žádné úkony a v době, kdy žalobkyně nebyla vyrozuměna o pokračování v řízení, správní orgán vydal druhou výzvu k odstranění vad žádosti dne 16.05.2012. Následně tj. dne 22.06.2012 správní orgán vydal vyrozumění o pokračování v řízení. Z uvedeného tedy plyne, že správní orgán vydal předmětnou výzvu k odstranění vad žádosti ze dne 16.05.2012 v době, kdy bylo řízení přerušeno. Podle žalobkyně zásadní nezákonnosti učiněné v nalézacím správním řízení měl odstranit žalovaný správní orgán, ale nestalo se tak. Odvolací správní orgán převzal závěry prvoinstančního správního orgánu a ve věci nezjednal nápravu.

Žalobkyně žádala, aby soud žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na skutkový stav a průběh správního řízení tak, jak je popsán v žalobou napadeném rozhodnutí s tím, že se skutečnostmi uvedenými v žalobě již částečně zabýval v rámci odvolacího řízení.

K námitce žalobkyně stran zkrácení na jejích právech, neboť jí k doložení v zákonné náležitosti k žádosti nebyla kvalifikovaným způsobem (usnesením) určena přiměřená lhůta, poukázal na § 45 odst. 2 správního řádu a uvedl, že výzva k odstranění vad žádosti nemá charakter rozhodnutí ani usnesení a doručuje se podateli zpravidla s vykázaným doručením. Ve výzvě správní úřad přesně uvede, co má podatel k žádosti doplnit, či které vady odstranit s uvedením odkazu na zákonnou úpravu, která náležitosti žádosti stanoví. Současně výslovně poučí podatele o následcích neodstranění vad s popisem konkrétních opatření. K tomu stanoví přiměřenou lhůtu, v níž musí být požadavek reálně splnitelným. Tato lhůta by po odečtení času na poštovní či jinou dopravu by neměla být zpravidla kratší týdne. Podle spisového materiálu byly obě výzvy k odstranění vad žádosti (ze dne 13.04.2012 a ze dne 16.05.2012) splňovaly všechna kritéria stanovená správním řádem, podrobně specifikovaly zákonné náležitosti, které měla žalobkyně doložit s uvedením odkazu na konkrétní zákonná ustanovení a současně byla poučena o důsledcích nedoložení těchto náležitostí. Ve výzvách byla stanovena dostatečná lhůta k doložení náležitostí, a to v prvním případě 21 dnů a ve druhém 20 dnů. Výzvy byly žalobkyni doručeny zákonným způsobem. Žalobkyně tak nebyla zkrácena na svých právech. Pro úplnost žalovaný uvedl, že podle komentáře k § 39 odst. 1 správního řádu „poskytnutí“ přiměřené lhůty by mohlo mít také formu usnesení, v jednodušších věcech to však není nutné, neboť by to znamenalo zbytečnou formalizaci správního řízení.

K námitce zmatečnosti řízení žalovaný poukázal na § 65 odst. 1 správního řádu a z něj vyplývající ustanovení § 137 odst.1 a § 138 s tím, že podle obsahu spisového materiálu správní orgán I. stupně řízení přerušil z důvodu odstranění vad žádosti, respektive vyzval žalobkyni, aby doložila chybějící zákonné náležitosti ve lhůtě 21 dnů, přičemž současně řízení přerušil. Vzhledem k tomu, že v průběhu přerušování řízení správní orgán I. stupně zjistil, že k žádosti je nutné doložit další zákonnou náležitost, vyzval žalobkyni k jejímu doložení, přičemž určil další přiměřenou lhůtu, a to 20dnů. Posléze žalobkyni vyrozuměl o pokračování v řízení, a to až po uplynutí druhé lhůty k doložení náležitostí. Sdělením ze dne 26.06.2012 byla tak žalobkyně vyrozuměna o pokračování v řízení a poučena, že má možnost ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení sdělení vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst.3 správního řádu. Podle žalovaného správní orgán I. stupně prováděl pouze úkony, které vedly k odstranění důvodu přerušování řízení a žalobkyně nebyla žádným způsobem krácena na svých právech. Předmětné řízení tak nelze považovat za zmatečné a nezákonné. Pro úplnost uvedl, že vzhledem k tomu, že v průběhu dalšího řízení správní orgán I. stupně doplňoval spis, vyrozuměl žalobkyni dne 18.02.2013, že má možnost ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení sdělení podle § 36 odst.3 správního řádu vyjádřit se před podáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí a nahlédnout do spisu. Vyrozumění žalobkyně převzala dne 07.03.2013. Dne 12.03.2013 do správního spisu nahlédl zmocněný zástupce žalobkyně p. P. H. (plná moc ze dne 11.03.2013). Žalobkyně se ve stanovené lhůtě k podkladům rozhodnutí nevyjádřila. Žalovaný konstatoval, že žalobkyně v nalézacím ani v odvolacím řízení nepředložila doklad, na jehož základě by bylo možno ověřit, že doložené potvrzení PSSZ ze dne 24.08.2011 splňuje podmínky uvedené v § 46 odst.7 písm. e) zákona o pobytu cizinců, tedy nepředložila doklad, na jehož základě by bylo možné ověřit údaje uvedené v žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.

Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

Při ústním jednání bylo jednáno v nepřítomnosti žalovaného, který se omluvil, odkázal na svá vyjádření a souhlasil s projednáním věci bez své účasti. Zástupce žalobkyně setrval na svém stanovisku a doplnil, že považuje žalobou napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné z důvodů uvedených v žalobě. Soud neprovedl důkazy navržené žalobkyní k prokázání dobré platební morálky společnosti, v níž je nyní žalobkyně statutární zástupkyní (daňové přiznání, výpis z obchodního rejstříku-dále též OR), neboť je pro posouzení věci považoval za nadbytečné, nadto se vztahovaly k období r. 2015, tedy k době po vydání rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ustanovení § 39 odst. 1 správního řádu v rozhodném znění správní orgán účastníkovi určí přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků. Usnesení o určení lhůty se oznamuje pouze tomu, komu je určena, popřípadě i tomu, jehož se jinak přímo dotýká.

Podle ustanovení § 45 odst. 2 téhož zákona nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej

vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).

Podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) téhož zákona správní orgán může řízení usnesením přerušit současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2.

Podle ustanovení § 65 odst. 1 téhož zákona po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Správní orgán může rovněž činit úkony podle § 137 odst. 1 a § 138. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.

Podle ust. § 76 odst. 1 téhož zákona v případech stanovených zákonem rozhoduje správní orgán usnesením.

Podle ustanovení § 137 odst. 1 téhož zákona k prověření oznámení, ostatních podnětů a vlastních zjištění, která by mohla být důvodem k zahájení řízení z moci úřední, opatřuje správní orgán nezbytná vysvětlení. Správní orgán dále opatřuje vysvětlení potřebná k určení předpokládaného rozsahu podkladů pro rozhodnutí, stanoví-li tak zvláštní zákon. Vysvětlení může požadovat jen tehdy, nelze-li rozhodné skutečnosti zjistit jiným úředním postupem. Při opatřování vysvětlení se obdobně užijí ustanovení o předvolání (§ 59) a předvedení (§ 60). O odepření vysvětlení obdobně platí to, co pro odepření součinnosti při dokazování a zákaz výslechu.

V prvním žalobním bodu žalobkyně namítala, že jí ve výzvě ze dne 16.05.2013 k doložení požadovaného dokumentu, tj. potvrzení PSSZ, nebyla kvalifikovaným způsobem určena lhůta, protože byla zkrácena na svých právech.

Podle obsahu spisového materiálu bylo řízení o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast právnické osobě společnosti BESMART, s.r.o. bylo zahájeno na žádost žalobkyně ze dne 01.06.2011. Vzhledem k tomu, že v průběhu řízení správní orgán I. stupně zjistil, že od 18.07.2011 již žalobkyně není jednatelkou této společnosti a dne 05.09.2011 doložila výpis z OR, podle kterého je ode dne 18.07.2011 jednatelkou společnosti ARTOUR 2000, s.r.o., vyzval žalobkyni podle § 45 odst. 2 správního řádu dne 13.04.2012, č.j. OAM-41022-16/DP-2011 k doložení dokladů o cestovním zdravotním pojištění a dokladu o zajištění ubytování. Výzvu žalobkyně převzala osobně dne 30.04.2012. Výzva splňovala všechny náležitosti stanovené správním řádem, žalobkyně v ní byla poučena o následcích nedoložení požadovaných náležitostí, byla jí poskytnuta přiměřená lhůta (21 dnů od doručení) a byla poučena o následcích neodstranění nedostatků ve lhůtě (§ 66 odst.1 písm. c) správního řádu). Téhož dne bylo usnesením č.j. OAM-41022-15/DP-2011 řízení podle § 64 odst.1 písm. a) správního řádu na dobu stanovenou v připojené výzvě k odstranění vad žádosti ze dne 13.04.2012 (dále též výzva ze dne 13.04.2012) přerušeno. Výzvu a usnesení o přerušení řízení přezvala žalobkyně osobně dne 30.4.2012.

V průběhu řízení správní orgán I. stupně zjistil, že společnost ARTOUR 2000, s.r.o. má aktuálně značné nedoplatky a již od roku 2001 nevyhovující platební morálku (záznam ze dne 16.05.2012 č.j. OAM-41022-18/DP-2011). Správní orgán I. stupně proto přistoupil k vydání druhé výzvy ze dne 16.05.2012 č.j. OAM-41022-19/DP-2011), v níž podle § 45 odst.2 správního řádu žalobkyni vyzval k doložení potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení o nedoplatech obchodní společnosti nebo družstva, v níž je žadatelka statutárním orgánem nebo jeho členem (tzv. potvrzení o bezdlužnosti společnosti) s poukazem na sdělení PSSZ, že společnost ARTOUR 2000, s.r.o. vykazuje ke dni 16.05.2012 nedoplatky na pojistném na sociálním zabezpečení a na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, nechť proto doloží aktuální potvrzení o neexistenci nedoplatku sociálního pojištění; a dále potvrzení

PSSZ o nedoplatech žadatelky (tzv. potvrzení o bezdlužnosti) a potvrzení Finančního úřadu o nedoplatech žadatelky (tzv. potvrzení o bezdlužnosti) spolu s potvrzením Finančního úřadu o nedoplatech obchodní společnosti nebo družstva, v níž je žadatelka statutárním orgánem, nebo jeho členem (tzv. potvrzení o bezdlužnosti společnosti). Také tato výzva splňuje kritéria daná ustanovením § 45 odst.2 správního řádu, neboť je v ní stanovena přiměřená lhůta (20 dnů od doručení) a žalobkyně je poučena o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě (§ 44a odst.3 ve spojení s § 46 odst.7 a § 31 odst.1, a dále ve spojení s § 35 odst.3 a § 37 odst.2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst.1 písm. a) zákona o pobytu cizinců). Výzva byla žalobkyni doručena uložením, zásilka se vrátila odesílateli zpět poté, kdy nebyla ve stanovené lhůtě adresátkou vyzvednuta.

Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán I. stupně nepochybil, když žalobkyni vyzval postupem podle ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu k odstranění vad žádosti (§ 44a odst.5, § 46 odst.7, § 31 odst.1 zákona o pobytu cizinců) a poskytl jí k tomu přiměřenou lhůtu. Podle ustanovení § 76 odst.1 správního řádu přitom správní orgán rozhoduje usnesením v případech stanovených zákonem. Zákonodárce v ustanovení § 45 odst.2 povinnost správnímu orgánu vyzvat žadatele k odstranění vad žádosti ve formě usnesení nestanovil. Lze přisvědčit žalobci, že ustanovení § 39 odst. 1 předpokládá určení lhůty k provedení úkonu účastníkovi formou usnesení, avšak s ohledem na systematické řazení tohoto zákonného ustanovení ve správním řádu (hlava IV. „Lhůty a počítání času“), oproti zařazení ustanovení § 45 odst. 2 (hlava VI „Průběh řízení v prvním stupni“), má povahu obecného ustanovení, které má správnímu orgánu umožnit určit účastníkovi přiměřenou procesní lhůtu k provedení úkonu v řízení dojde-li k závěru, že je určení takové lhůty vzhledem k průběhu řízení zapotřebí a nestanoví-li takovou lhůtu samotný zákon. Uvedené tedy dopadá na všechny možné typy správních řízení a využije se zejména ve sporném řízení, neboť lhůta stanovená podle § 39 je pro účastníka řízení závazná, a pokud by v takto závazně stanovené lhůtě nestihl daný úkon učinit, může sice požádat o prominutí jejího zmeškání (§ 41 správního řádu), jinak ale marně uplyne. Naproti tomu v řízení o žádosti (nesporné řízení), v němž lze důvodně předpokládat žadatelův zájem na jejím rychlém vyřízení, a tedy jeho snahu odstranit vady žádosti co nejdříve, není pochybením správního orgánu, pokud ve výzvě podle § 45 odst.2 správního řádu nestanoví lhůtu k odstranění vad usnesením, ale jen neformálně faktickou výzvou, aby ve stanovené lhůtě žadatel jednal, tím spíše, že mu zákon formu usnesení neukládá (§ 76 odst.1 správního řádu). V projednávané věci správní orgán I. stupně právem zvážil povahu vytýkaných nedostatků žádosti, kdy dospěl k závěru, že se jedná o jednodušší věc a stanovení lhůty formou usnesení podle § 39 odst. 1 shledal zbytečnou formalizací správního řízení (doručování usnesení, možnost podání opravného prostředku apod.).

Lze tak uzavřít, že postupem správního orgánu nedošlo ke zkrácení práv žalobkyně, neboť první výzvu ze dne 13.04.2012 převzala osobně dne 30.04.2012 (lhůta byla stanovena na 21dnů od doručení), druhá výzva byla žalobkyni doručena dne 04.06.2012 podle § 24 odst. 1 správního řádu (lhůta byla stanovena na 20 dní od doručení), přičemž obě tyto lhůty marně uplynuly, aniž by žalobkyně náležitosti doložila, a to ani ke dni vydání prvostupňového správního rozhodnutí dne 20.03.2013 ani v průběhu odvolacího řízení zakončeném žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 23.08.2013. Soud považuje uvedené žalobní tvrzení o zkrácení práv žalobkyně pro nekvalifikovaný způsob určení lhůty pro odstranění vad žádosti za účelové, ve snaze zvrátit důsledky procesní pasivity žalobkyně, která přes opakované výzvy žádost o prodloužení dlouhodobého pobytu nedoplnila.

Soud nevešel ani na *druhý žalobní bod* a v něm tvrzenou námitku zmatečnosti řízení z důvodu vydání druhé výzvy ze dne 16.05. 2012 k odstranění vad žádosti žalobkyně v době přerušení řízení.

Ze shora provedené rekapitulace skutkového stavu k této žalobní námitce vyplynulo, že řízení bylo přerušeno usnesením ze dne 13.04.2012 na dobu stanovenou v připojené výzvě k odstranění vad žádosti z téhož dne, tj. na dobu 21 dnů od doručení výzvy (žalobkyně převzala osobně dne 30.04.2012). Uvedený postup byl v souladu s ustanovením § 64 odst.1 písm. a) správního řádu, podle kterého správní orgán může řízení usnesením přerušit současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst.2. K tomu soud ovšem poukazuje na ustanovení § 65 odst. 1, podle kterého po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Správní orgán může rovněž činit úkony podle § 137 odst.1 a § 138. Ustanovení § 137 odst.1 věta druhá pak stanoví, že správní orgán dále opatřuje vysvětlení potřebná k určení předpokládaného rozsahu podkladů pro rozhodnutí, stanoví-li tak zvláštní zákon. V projednávané věci jsou náležitosti žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem podnikání stanoveny zvláštním zákonem, jímž je zákon o pobytu cizinců (§ 31 odst.1, § 35 odst.3, § 37 odst.2 písm. b), § 44a odst.3,5, § 46 odst.1,7) a s jejichž nedoložením tento zákon spojuje negativní následek (§ 56 odst.1 písm. a) zákona o pobytu cizinců). Správní orgán I. stupně proto nepochybil, pokud v době přerušení řízení (podle § 64 odst.1 písm. a) pro doplnění náležitostí žádosti dle první výzvy ze dne 13.4.2012) poté, kdy zjistil, že je nutné doložit další zákonnou náležitost, znovu žalobkyni vyzval (druhou výzvou ze dne 16.05.2013) k doložení náležitosti žádosti a určil jí další přiměřenou lhůtu (20 dnů od doručení). Obě výzvy totiž směřovaly ke stejnému účelu, jímž byla snaha správního orgánu odstranit nedostatky žádosti, kterou žadatelka podala neúplně. Bylo by nevhodné, aby v případě, že správní orgán v průběhu přerušení řízení z důvodu odstraňování vad žádosti zjistil (zde na základě informace PSSZ ze dne 16.05.2012) další vadu žádosti, v řízení formálně pokračoval a znovu je podle § 64 odst. 1 písm. a) přerušoval s další výzvou k odstranění nedostatků žádosti, neboť nelze přehlédnout, že je správní orgán vázán ustanovením § 71 odst. 1 správního řádu, kdy je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu.

Lze tak uzavřít, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem, pokud v době přerušení řízení vydal i druhou výzvu k odstranění vad, neboť tak učinil úkon, kterého je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení, respektive úkon, pro který by jinak řízení muselo být podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu znovu přerušeno. Žalobkyně tímto postupem nebyla zkrácena na svých právech a soud nepovažuje z uvedených důvodů správní řízení za zmatečné a nezákonné.

K tomu soud dodává, že podle obsahu spisového materiálu poskytly správní orgány obou stupňů žalobkyni maximální míru součinnosti při respektování jejích procesních práv, a soud ze strany správních orgánů nezákonnost postupu ve správním řízení neshledal.

K námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů uplatněné až při ústním jednání soud uvádí, že obě rozhodnutí byla vydána v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, jsou řádně odůvodněna s odkazem na právní předpisy, z nichž správní orgány při posouzení skutkového stavu vycházely, žalované rozhodnutí reaguje na odvolací námitky žalobkyně a vysvětluje, z jakých důvodů na ně nemohl vejít. Prostý nesouhlas žalobkyně se závěry správních rozhodnutí nemůže sám založit jejich nezákonnost.

Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst.7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, žalovanému správnímu orgánu, který byl úspěšný, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. června 2016

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Hrůzová, DiS.